

สรุปผลการศึกษาโครงสร้างกฎหมายและโครงสร้างองค์กร

เกี่ยวกับระบบซื้อขายสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

การประชุม Consultation กับผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2562

ภาพรวมของ 6 ประเทศ ที่ได้ทำการศึกษา

ประเทศเยอรมัน

ประเทศอังกฤษ

รัฐควีนเบก
ประเทศแคนาดา

ประเทศนิวซีแลนด์

สาธารณรัฐเกาหลี

สาธารณรัฐจีน

ประเทศเยอรมัน

ประเทศอังกฤษ

EU ETS

EU Emission Trading Scheme (EU ETS) จัดตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 2005 เพื่อให้สหภาพยุโรปสามารถบรรลุพันธกรณีตามพิธีสารเกียวโต (Kyoto Protocol) โดยถือเป็นระบบซื้อขายสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในระดับประเทศที่เกิดขึ้นระบบแรก และเป็นระบบที่ใหญ่ที่สุดของโลก

Phase 1

(2005-2007)

มีวัตถุประสงค์เพื่อเรียนรู้และสร้างระบบ โดยมีการประเมินความต้องการของสิทธิสูงเกินไป ทำให้สิทธิในตลาดมีปริมาณมากเกินไปและราคาสิทธิตกลงไปที่เกือบ 0 ยูโรในปี 2007

Phase 2

(2008-2012)

เศรษฐกิจถดถอยทำให้ปริมาณสิทธิมีมากขึ้นและราคาสิทธิตกลง

Phase 3

(2013-2020)

เปลี่ยนแปลงระบบครั้งใหญ่ เนื่องจากราคาสินค้าต่ำเช่น การเลื่อนการประมูลสิทธิ การตั้งสำรองสิทธิ

Phase 4

(2021-2030)

ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกมากขึ้น (จาก 1.74% ต่อปี เป็น 2.2% ต่อปี) เพื่อให้สามารถลดการปล่อยก๊าซได้โดยรวม 40% ในปี 2030

รัฐควิเบก ประเทศแคนาดา

1

เนื่องจาก Quebec นั้นเป็นรัฐสมาชิกของโครงการความร่วมมือระหว่างสหรัฐอเมริกาและแคนาดา Western Climate Initiative (WCI) นั้น Quebec ETS ได้จัดตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 2013 โดยอ้างอิงจากแนวทางของ WCI

2

Quebec ETS นั้นมีผู้ประกอบการที่เข้าร่วมจำนวนน้อย (132 รายในปี 2017) ในปี ค.ศ. 2014 Quebec จึงได้ทำการเชื่อมระบบ ETS กับ California ซึ่งเป็นรัฐสมาชิกของ WCI เช่นเดียวกัน และนับเป็นการเชื่อมระบบ ETS ที่ประสบความสำเร็จครั้งแรกของโลก

ประเทศนิวซีแลนด์

1

New Zealand ETS จัดตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 2008 โดยระบบ New Zealand ETS มีลักษณะที่แตกต่างจากระบบ ETS ในประเทศอื่นๆ New Zealand ETS ไม่มีการจำกัด (cap) การปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาพรวมของประเทศแต่ใช้มาตรการขายสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากภาครัฐในราคา NZ\$25 ต่อหน่วย

2

New Zealand ETS มีการให้ความสำคัญกับบางภาคส่วนเป็นพิเศษ เช่น การให้สิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกฟรีกับภาคป่าไม้ และภาคประมง

สาธารณรัฐเกาหลี

1

สาธารณรัฐเกาหลีเป็นประเทศที่อยู่ใน Non-Annex 1 ของกรอบอนุสัญญาสหประชาชาติ (UNFCCC) และไม่ได้มีพันธกรณีในการลดก๊าซเรือนกระจกเหมือนประเทศ Annex 1 แต่โดยนโยบายของประเทศจึงได้จัดตั้งระบบ Korea ETS ในปี ค.ศ. 2015 เป็นประเทศแรกในภูมิภาคเอเชียตะวันออก

2

เนื่องจากเป็นเกาหลีประเทศที่พัฒนาระบบ ETS ในช่วงที่ประเทศอื่นได้มีการพัฒนาระบบ ETS ไปมากแล้ว ในโครงสร้างระบบ Korea ETS จึงจะมีลักษณะหลายๆ อย่างที่นำมาจากระบบ ETS ของหลายประเทศเช่น ระบบ การกำหนดสำรองสิทธิมาตรการรักษาเสถียรภาพของตลาด

สาธารณรัฐจีน

1

ในช่วงปี 2006-2010 นั้นประเทศจีนเป็นประเทศที่ใช้แนวคิดหลักในการปกครองคือหลักการบังคับบัญชา (Command and Control) ซึ่งในขณะนั้นจีนได้ใช้แนวคิดนี้ในการบรรลุเป้าหมายในการลดการใช้พลังงานซึ่งแม้จะได้ผลในการลดการใช้พลังงานตามเป้าหมายก็ตามแต่ต้องใช้ค่าใช้จ่ายที่เกินจำเป็น

2

จีนเริ่มรับแนวคิดที่จะใช้มาตรการทางการตลาดเข้ามาช่วยในการลดก๊าซเรือนกระจกโดยเริ่มต้นจากการทดสอบระบบในแต่ละเมืองตั้งแต่ปี ค.ศ. 2013 จนถึงปัจจุบัน (ปัจจุบันมีทั้งหมด 8 เมืองนำร่อง) ซึ่งให้อิสระในแต่ละเมืองกำหนดลักษณะของระบบ ETS เอง

3

ปลายปี ค.ศ. 2017 รัฐบาลจีนได้มีการประกาศแผนจัดตั้งระบบ ETS ระดับประเทศโดยปัจจุบันยังอยู่ในระหว่างขั้นตอนการเตรียมการบังคับใช้

EU ETS
(สหราชอาณาจักร + เยอรมนี)

รัฐสวีเดน ประเทศแคนาดา

ประเทศนิวซีแลนด์

บุคคลที่ต้องเข้าร่วมระบบ ETS

ประเภทกิจการ	อัตราส่วนการปล่อย GHG
<ul style="list-style-type: none"> ภาคไฟฟ้า ภาคอุตสาหกรรม ภาคการบิน 	<ul style="list-style-type: none"> วัดจากขนาดการผลิตของกิจการแต่ละประเภท เช่น โรงไฟฟ้า 20MW ขึ้นไป
<ul style="list-style-type: none"> ภาคไฟฟ้า ภาคอุตสาหกรรม 	<ul style="list-style-type: none"> CO₂ ตั้งแต่ 25,000 t/CO₂ ต่อปีขึ้นไป
<ul style="list-style-type: none"> ภาคไฟฟ้า ภาคอุตสาหกรรม ภาคป่าไม้ 	<ul style="list-style-type: none"> วัดจากขนาดการผลิตของกิจการแต่ละประเภท เช่น โรงไฟฟ้าถ่านหินมากกว่า 2,000 ตันต่อปี

การจัดสรรสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

100%

- ภาคไฟฟ้านับให้ประมูลได้ 100%
- ภาคส่วนที่มีการแข่งขันทางการค้ากับต่างประเทศสูงจัดสรรให้ฟรี 100% ตามค่ามาตรฐาน
- จัดสรรให้ฟรี 30 - 100% ตามค่ามาตรฐาน

- ซื้อสิทธิได้ในราคา NZD 25/tCO₂
- ภาคประมงได้รับการจัดสรรสิทธิฟรีโดยไม่ต้องเข้าร่วมระบบ ETS
- ภาคป่าไม้ก่อนปี 1990 ได้รับสิทธิฟรี ภาคป่าไม้หลังปี 1990 สามารถเข้าร่วมโดยสมัครใจได้

บทลงโทษ

€

ปรับ 100 ยูโร/tCO₂ โดยยังต้องคืนสิทธิอยู่

\$

ยึดสิทธิ 3 เท่าของปีนี้/ปีถัดไป ถ้าไม่มี ปรับ CAD 3,000-600,000/tCO₂

NZ\$

ปรับ 30 NZD 25/tCO₂ โดยยังต้องคืนสิทธิอยู่

มาตรการในการรักษาเสถียรภาพ

มีการตั้งสำรองสิทธิ

มีการตั้งสำรองสิทธิ

ภาครัฐสามารถกำหนดจำนวนสูงสุดในการถือครองสิทธิได้

NZ\$ CO₂

การซื้อสิทธิได้ในราคา NZD 25/tCO₂ ทำหน้าที่เป็น Ceiling Price

บุคคลที่ต้องเข้าร่วมระบบ ETS

ประเภทกิจการ

ภาคไฟฟ้า

ภาคอุตสาหกรรม

ภาคอาคาร
ในบางเมือง

ภาคคมนาคม
ในบางเมือง

ภาคการบิน
ในบางเมือง

จีนระดับประเทศตั้งแต่
26,000 t/CO2 ต่อปีขึ้นไป
(ใช้อัตราส่วนหลากหลาย
ตามเมืองนำร่อง)

ภาคไฟฟ้า

ภาคอุตสาหกรรม

ภาคอาคาร

ภาคคมนาคม

ภาคการบิน

ตั้งแต่ 125,000 t/CO2
ต่อปีขึ้นไป (ระดับองค์กร)
ตั้งแต่ 25,000 t/CO2
ต่อปีขึ้นไป (ระดับสถาน
ประกอบการ)

การจัดสรรสิทธิ ในการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

เป็นการจัดสรรสิทธิแบบให้ฟรี
แทนทั้งหมด ยกเว้นเฉพาะมลพิษ
ผู้เจียมนที่มีการประมูลสิทธิไปแล้ว
1 ครั้ง

เริ่มต้นด้วยการจัดสรรสิทธิแบบให้ฟรี
และมีแผนการให้มีการประมูลสิทธิ
มากกว่า 10% ภายในปี 2025

บทลงโทษ

ปรับแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับเมือง
นำร่องประมาณ 10,000 –
50,000 หยวน/tCO2
โดยยังต้องคืนสิทธิอยู่และ
ตัดสิทธิพิเศษบางประการ

ปรับ 3 เท่าของราคาตลาด

มาตรการในการรักษา เสถียรภาพ

แตกต่างกันไปแต่ละเมืองนำร่อง
โดยมีมาตรการดังนี้
1. มีการตั้งสำรองสิทธิ
2. มาตรการซื้อคืนสิทธิ

1. มีการตั้งสำรองสิทธิ
2. คณะกรรมการสามารถ
กำหนดมาตรการต่างๆ
โดยกว้าง เช่น จำนวนที่ถือได้
สูงสุด/ต่ำสุด เพื่มนขอบเขต
การยื่นสิทธิฝากสิทธิ

สาธารณรัฐประชาชนจีน

สาธารณรัฐเกาหลี

หลักการของการร่างกฎหมายในแต่ละประเด็น สำหรับระบบ ETS

หลักการของการร่างกฎหมายในแต่ละประเด็นสำหรับระบบ ETS

(1) คณะกรรมการกำกับดูแลระบบซื้อขายสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

หลักการเบื้องต้น

จัดตั้งและกำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกำกับดูแลระบบซื้อขายสิทธิฯ ซึ่งเป็นผู้มีหน้าที่กำหนดรายละเอียดของระบบซื้อขายสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจก เช่น รับรองแผนจัดสรร กำกับดูแลระบบ และ กำหนดมาตรการรักษาเสถียรภาพของตลาด เป็นต้น

(2) สำนักงานกำกับดูแลระบบซื้อขายสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

หลักการเบื้องต้น

จัดตั้งและกำหนดอำนาจหน้าที่ของสำนักงานกำกับดูแลระบบซื้อขายสิทธิฯ โดยเป็นผู้ที่สนับสนุนการดำเนินการของคณะกรรมการกำกับดูแลระบบซื้อขายสิทธิฯ เช่น ดำเนินการจัดสรรสิทธิ รับรองรายงานการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และแจ้งเวนคืนสิทธิฯ พัฒนาระบบทะเบียนและบัญชีการซื้อขายสิทธิฯ รวมทั้งให้คำแนะนำและคำปรึกษาแก่ผู้ประกอบการ

หลักการของการร่างกฎหมายในแต่ละประเด็นสำหรับระบบ ETS

(3) แผนจัดสรรสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

หัวข้อ	หลักการเบื้องต้น
การจัดทำแผนจัดสรร	<ol style="list-style-type: none">1. จัดทำโดยสำนักงานฯ เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการพิจารณา2. ให้มีการรับฟังความเห็นจากประชาชนและหน่วยงานรัฐ3. ประกาศในราชกิจจานุเบกษาอย่างน้อย 6 เดือนก่อนเริ่มระบบ ETS
เนื้อหา	ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบของระบบ ETS เช่น <ol style="list-style-type: none">1. ข้อมูลจำนวนสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจก2. หลักเกณฑ์และวิธีการในการจัดสรร3. จำนวนสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่ตั้งเป็นสำรอง4. จำนวนสูงสุดที่สามารถเก็บ ยืม หรือหักกลบลบสิทธิ
ระยะเวลาของแผนจัดสรร	ไม่ต่ำกว่า 3 ปี

หลักการของการร่างกฎหมายในแต่ละประเด็นสำหรับระบบ ETS

(4) การกำหนดบุคคลที่จะต้องเข้าร่วมระบบ ETS

หลักการเบื้องต้น

- สำนักงานจะเป็นผู้ประกาศรายชื่อว่าบุคคลใดที่ต้องเข้าร่วมระบบ ETS เป็นรายปีตามหลักเกณฑ์ที่ออกโดยคณะกรรมการกำกับดูแลระบบซื้อขายสิทธิ
- บุคคลที่ถูกควบคุมจะต้องดำเนินการลงทะเบียนกับสำนักงานฯ เพื่อเปิดบัญชีรับสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจก
- บุคคลใดๆ นอกเหนือจากบุคคลที่ถูกควบคุม อาจเข้าร่วมระบบ ETS ได้โดยสมัครใจโดยยื่นคำขอซึ่งต้องมีคุณสมบัติที่จะแน่ใจได้ว่าจะไม่กระทำการใดๆ ที่จะส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพของตลาด

(5) การจัดสรรสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

หลักการเบื้องต้น

- สำนักงานกำกับดูแลฯ จัดสรรสิทธิตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในแผนจัดสรร (Grandfathering, Benchmark and Auction) ขึ้นอยู่กับนโยบายของรัฐในช่วงนั้นๆ
- ในระหว่างปีดำเนินการ อาจมีการจัดสรรสิทธิเพิ่มเติม ลดลง หรือเพิกถอน ในกรณีเช่น มีการขยายตัวของกิจการ มีการปิดกิจการ หรือเปิดกิจการ ไม่ทันตามกำหนดเดิม
- สำนักงานต้องเก็บสิทธิสำรองไว้เพื่อในกรณีต่างๆ เช่น กรณีต้องมีการเปลี่ยนแปลงสิทธิ ต้องใช้จัดสรรสิทธิเพิ่มเพื่อรักษาเสถียรภาพของตลาด เป็นต้น

หลักการของการร่างกฎหมายในแต่ละประเด็นสำหรับระบบ ETS

(6) การซื้อขายสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

หลักการเบื้องต้น

- กำหนดให้การซื้อขายสิทธินั้นเกิดขึ้นได้เฉพาะระหว่างบุคคลที่อยู่ในระบบ ETS ด้วยกันเท่านั้น
- หากตลาดมีเสถียรภาพมากขึ้นอาจมีการออกกฎเกณฑ์เพิ่มเติมเพื่อให้บุคคลหรือหน่วยงานภายนอกเข้ามาซื้อขายสิทธิได้ โดยเปิดบัญชีกับสำนักงานกำกับดูแลฯ
- หากตลาดมีความคล่องตัวสูงขึ้น อาจมีการออกกฎเกณฑ์เพิ่มเติมเพื่อจัดตั้งศูนย์การซื้อขายสิทธิได้

(7) มาตรการรักษาเสถียรภาพ

หลักการเบื้องต้น

- คณะกรรมการกำกับดูแลระบบซื้อขายสิทธิอาจกำหนดมาตรการรักษาเสถียรภาพหากเกิดเหตุการณ์ เช่น ราคาสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสูงผิดปกติ มีการซื้อขายสิทธิเพิ่มขึ้นสูงผิดปกติ เป็นต้น
- มาตรการรักษาเสถียรภาพ เช่น จัดสรรสิทธิเพิ่มเติม กำหนดจำนวนขั้นสูงสุดหรือต่ำสุดในการถือสิทธิ เป็นต้น

หลักการของการร่างกฎหมายในแต่ละประเด็นสำหรับระบบ ETS

(8) การเวนคืนสิทธิ

หลักการเบื้องต้น

- บุคคลในระบบ ETS ต้องเวนคืนสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายใน 6 เดือนนับตั้งแต่สิ้นสุดปีดำเนินการในแต่ละปีเท่ากับปริมาณก๊าซเรือนกระจกที่ปล่อยในปีนั้นๆ ตามที่ปรากฏในรายงานการปล่อยก๊าซเรือนกระจก
- หากไม่เวนคืนหรือเก็บสิทธิภายในระยะเวลาข้างต้น สิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในปีนั้นๆ จะถูกยกเลิก

(9) การเก็บสิทธิ

หลักการเบื้องต้น

- สิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้รับจัดสรรในปีใด จะใช้ในการเวนคืนได้เฉพาะในปีนั้นๆ ไม่เช่นนั้นสิทธิดังกล่าวจะถูกยกเลิก เว้นแต่จะมีการเก็บสิทธิ
- ภาครัฐสามารถกำหนดจำนวนสิทธิและจำนวนปีสูงสุดที่สามารถเก็บสิทธิได้ ขึ้นอยู่กับนโยบายของภาครัฐในปีนั้นๆ เช่น ภาครัฐต้องการให้ตลาดมีความคล่องตัวสูงก็จะกำหนดให้เก็บสิทธิได้น้อย

หลักการของการร่างกฎหมายในแต่ละประเด็นสำหรับระบบ ETS

(10) การยืมสิทธิ

หลักการเบื้องต้น

- หากผู้ประกอบการมีสิทธิไม่เพียงพอที่จะเวนคืนในปีใดๆ ผู้ประกอบการอาจขอยืมสิทธิของตนเองที่จะได้รับการจัดสรรในปีหน้าเพื่อนำมาคืนสิทธิในปีปัจจุบันได้
- ภาครัฐสามารถกำหนดจำนวนสิทธิสูงสุดที่สามารถยืมสิทธิได้ หลักเกณฑ์จะขึ้นอยู่กับนโยบายของภาครัฐในปีนั้นๆ เช่น การซื้อขายสิทธิในตลาดมีไม่เพียงพอผู้ประกอบการไม่สามารถหาซื้อสิทธิได้

(11) การหักกลบสิทธิ (Offsetting)

หลักการเบื้องต้น

- คาร์บอนเครดิตจากโครงการลดก๊าซเรือนกระจกที่ไม่อยู่ในระบบ ETS สามารถนำมาแปลงเป็นสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้ ซึ่งคาร์บอนเครดิตที่สามารถนำมาแปลงได้นั้นจะต้องมาจากโครงการที่ได้มาตรฐานตามที่กำหนดโดยสำนักงานกำกับดูแลฯ
- ภาครัฐสามารถกำหนดจำนวนสิทธิสูงสุดที่หักกลบสิทธิได้ หลักเกณฑ์จะขึ้นอยู่กับนโยบายของภาครัฐในปีนั้นๆ เช่น ต้องการส่งเสริมโครงการอื่นๆ ภายในประเทศหรือต่างประเทศ

หลักการของการร่างกฎหมายในแต่ละประเด็นสำหรับระบบ ETS

(12) การตรวจสอบปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

• หลักการเบื้องต้น

- บุคคลในระบบ ETS ต้องจัดทำและส่งรายงานการปล่อยก๊าซเรือนกระจกแก่สำนักงานกำกับดูแลฯ ภายในสามเดือนนับแต่วันสิ้นสุดของแต่ละปีดำเนินงาน
- พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าตรวจสอบสถานที่และออกคำสั่งให้ส่งมอบข้อมูลใดๆ เพื่อตรวจสอบปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้ เพื่อเป็นมาตรการรองรับหากบุคคลใดๆ รายงานข้อมูลโดยไม่ถูกต้อง ซึ่งเป็นหลักการเดียวกับกฎหมายว่าด้วยการอนุรักษ์พลังงาน

(13) การอุทธรณ์

หลักการเบื้องต้น

บุคคล ซึ่งเป็นผู้ที่มีส่วนได้เสียสามารถยื่นอุทธรณ์ได้ เช่นในกรณีที่กำหนดบุคคลควบคุมอย่างไม่ถูกต้อง จัดสรรสิทธิไม่ถูกต้อง หรือเพิกถอนสิทธิไม่ถูกต้อง

หลักการของการร่างกฎหมายในแต่ละประเด็นสำหรับระบบ ETS

(14) โทษอาญา

หลักการเบื้องต้น

โทษอาญาบังคับใช้เฉพาะกรณีที่มีการจงใจทำความผิดโดยทุจริตซึ่งส่งผลกระทบต่อกระทบต่อส่วนรวม เช่น การกระทำที่ส่งผลกระทบต่อราคาสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ซึ่งมีทั้งโทษจำคุกและปรับ โดยอาจอ้างอิงอัตราโทษคล้ายกับกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

(15) โทษทางปกครอง

หลักการเบื้องต้น

- กรณีนอกเหนือจากที่จะใช้โทษอาญาบังคับใช้ข้างต้นจะใช้เป็นโทษปรับทางปกครองทั้งหมด
- กรณีที่บุคคลภายใต้ระบบ ETS ไม่สามารถเวนคืนสิทธิได้เท่าจำนวนก๊าซที่ปล่อยเรือนกระจกที่ปล่อย ต้องชำระค่าปรับเป็นจำนวนสามเท่าของราคาตลาด โดยมีการกำหนดราคาปรับขั้นสูงสุดไว้

NORTON ROSE FULBRIGHT

• Disclaimer

- Norton Rose Fulbright US LLP, Norton Rose Fulbright LLP, Norton Rose Fulbright Australia, Norton Rose Fulbright Canada LLP and Norton Rose Fulbright South Africa Inc are separate legal entities and all of them are members of Norton Rose Fulbright Verein, a Swiss verein. Norton Rose Fulbright Verein helps coordinate the activities of the members but does not itself provide legal services to clients.
- References to 'Norton Rose Fulbright', 'the law firm' and 'legal practice' are to one or more of the Norton Rose Fulbright members or to one of their respective affiliates (together 'Norton Rose Fulbright entity/entities'). No individual who is a member, partner, shareholder, director, employee or consultant of, in or to any Norton Rose Fulbright entity (whether or not such individual is described as a 'partner') accepts or assumes responsibility, or has any liability, to any person in respect of this communication. Any reference to a partner or director is to a member, employee or consultant with equivalent standing and qualifications of the relevant Norton Rose Fulbright entity.
- The purpose of this communication is to provide general information of a legal nature. It does not contain a full analysis of the law nor does it constitute an opinion of any Norton Rose Fulbright entity on the points of law discussed. You must take specific legal advice on any particular matter which concerns you. If you require any advice or further information, please speak to your usual contact at Norton Rose Fulbright.